

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VI. (XXII.) ÉVFOLYAM, 28. SZÁM 2011. JÚLIUS 23.

200 FORINT

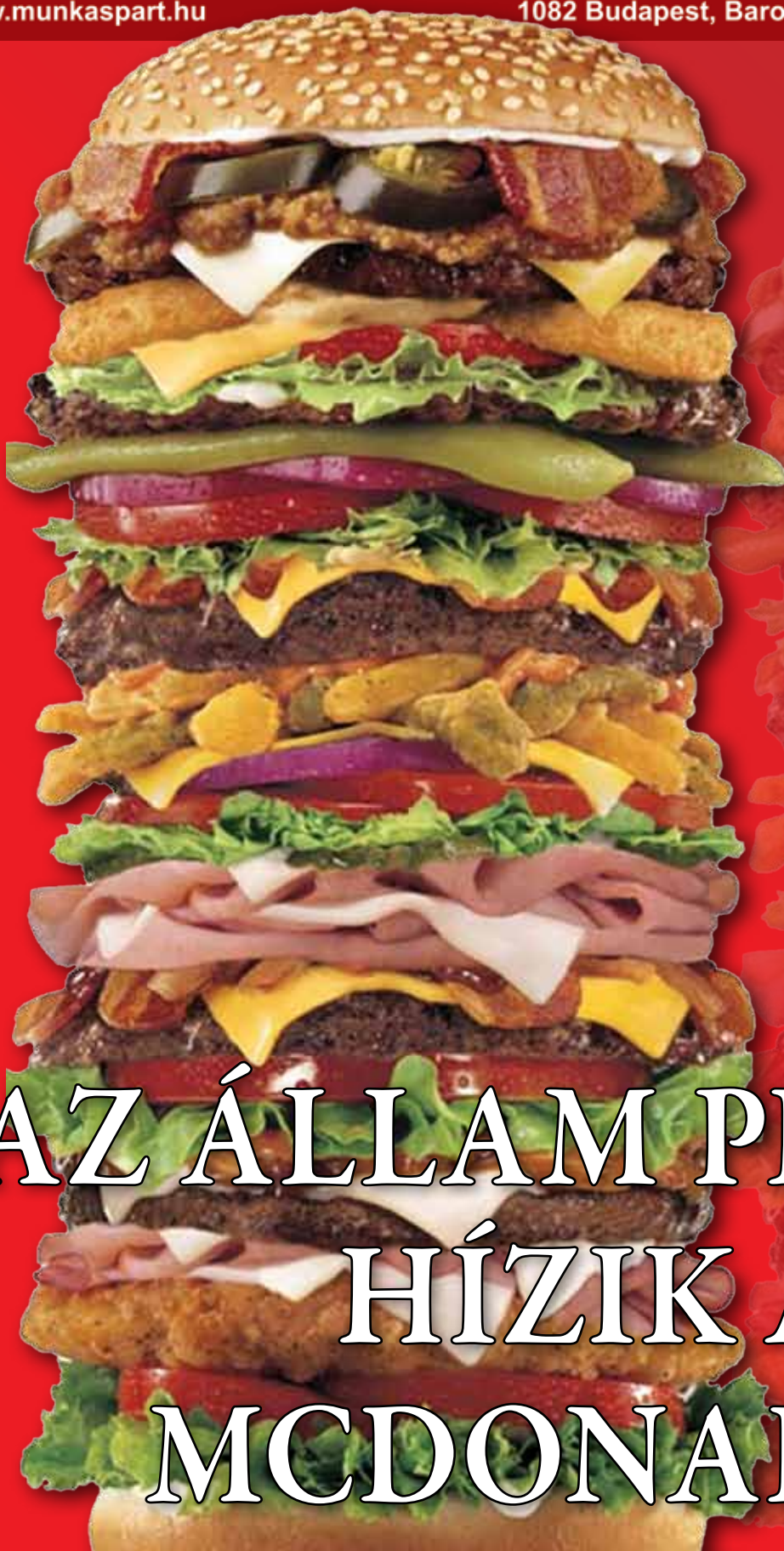
A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

AZ ÁLLAM PÉNZÉN
HÍZIK A
MCDONALD'S

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEM ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

KIK IS A ROSSZ EMBEREK?

A rossz embereket nem egy nagy könyvben tartják nyilván, mint réges-régen. Erre van a Központi Hitelinformációs Rendszer, azaz a KHR. Aki ide bekerül, az már olyan, mint amikor a pápa kitagad valakit az egyházból. Te már lépés vagy, nem kapsz újabb pénzt, bárki agyon is üthet. Legfeljebb egy ingyenélővel kevesebb! Ma 806 ezer ember van Magyarországon a listán. Egy év alatt 124 ezer új nevet írtak hozzá. Nem azért, mert népszerű lenne a lista, hanem azért, mert egyre több ember van, aki 90 napon túl sem tudja az adósságát törleszteni. 2005-ben még csak 165 ezren voltak, bár az sem volt kevés. Ha valami van, ami lázmérőként jelzi társadalmunk bajait, akkor éppen ez az. Az emberek többsége nem azért kerül ilyen helyzetbe, mert trehány disznó, és nem akar fizetni. Nyilván van ilyen is. De a többség a tőkés társadalom miatt kerül ilyen helyzetbe. A tőkés bank átveri, amikor nagyon olcsó hitelekre rábeszéli. A tőkés munkaadó bármikor kiteheti az utcára, és akkor nincs miből fizetni a jobb jövő reményében felvett pénzt. A tőkés állam pedig segédkezik a banknak is, csak a szerencsétlen nyolcszázézer adósnak nem. Hát akkor, kik is a rossz emberek?

SAJTÓSZABADSÁGOT, DE MINDENKINEK!

A múlt héten a Magyar Rádió előtt szervezett tüntetést a Közmédia Szakszervezeti Tanácsa a közmédiában zajló tömeges elbocsátások miatt, és a közmédia-rendszer szétrombolása ellen tiltakozva. Ott volt szinte mindenki, aki a szocialista oldalról számít: régi és új MSZP-elnökök, újságírók, Kulka Jánosról már nem is beszélve. Igazuk van! A Fidesz alatt kirúgták őket a munkahelyükről, adott esetben a rádióból vagy a TV-ből. Azért mondom, hogy a munkahelyükről, mert szerintem mindenképp tüntetni kell, aki elveszíti a munkáját. Igazuk van, még akkor is, ha sok évvel ezelőtt a most kirúgottak nem ejtettek könnyet akkor, amikor kommunista újságíróknak mondtak fel. Igazuk van még akkor is, ha pár éve ők a konzervatív újságíróknak mondtak fel. Igazuk van, még akkor is, ha tudjuk: az úgynevezett közszolgálati média a hatalom intézménye, és aki ott volt, vagy akart lenni, annak nem lehet különösen meglepődnie azon, hogy folyik a hatalmi harc.

Jó ez a tüntetés, de kevés. A töke most tönkreteszti azt, amit valaha maga teremtett, a sajtó és a véleménynyilvánítás szabadságát. Kiegyensúlyozott, pártatlan tájékoztatás kellene, egyenlő médiaesélyeket kellene teremteni mindenki számára. A politikai hazugságokat tudatosan terjesztő médiumok

ellen határozottan fel kellene lépni. A közjót és a közizlést sértő orgánumokat be kellene tiltani. Hozzáférés kell a közinformációkhoz, az állami életben teljes átláthatóságra van szükség. Sajtószabadságot!

Mindenkinek! Az embereknek, a népnek!

MUNKÁS, ZAVARD EL URAIDAT!

A PAME nem varázsszó, hanem egy görög szakszervezeti tömörítés neve. Híressé váltak a mostani görögországi utcai dolgozói küzdelmekben. Nálunk nem lehet róluk olvasni. Képzeld el, mi lenne, ha a magyar szakszervezetek kedvet kapnának igazi osztályharcra! Ahogyan Mr. Twelvetrees, az elhivatott és beképzelt lakáj mondja a Csengetett, Mylord?-ban: „Hova is vezetne ez?” Nos, a PAME abban különbözik a többi görög szakszervezettől, hogy nem csupán a mostani megszorító intézkedések megszüntetését követelik. Persze, ez sem kevés. A görög kormány 2011 és 2015 között a GDP 12 százalékának megfelelő összeggel akarja csökkenteni az állami kiadásokat, döntően a közszférában a bérek csökkentésével, az egészségügyi, kulturális, jóléti juttatások lefaragásával. A munkaidőt heti 37,5 órától 40 órára emelik. A szerződéses alkalmazottak 50 százalékát utcára teszik, másokat bizonytalan időre fizetés nélküli szabadságra küldik. Vasszabályt vezetnek be: egy új munkaerő felvétele csak akkor lehetséges, ha 10 régit elbocsátanak. Az ÁFA-t 13 százalékról 23-ra emelik fel. Ezek ellen mások is küzdenek. A PAME azonban tovább megy. A megszorító intézkedéseket nem a görög kormány találta ki, ő csak az engedelmes végrehajtó, bár ez nem csökkenti felelősségét. Ez az európai nagytőke, és az ő érdekeit védő Európai Unió politikája.

Hát akkor, gyerünk, harcra fel az EU ellen, a tőkés kizsákmányolás ellen! Nem elég azt kiabálni a Parlament előtt, hogy „Tolvajok!” Ez nem sokat jelent, mivel egy korrupt tőkés társadalomban odafent mindenki tolvaj. Görögországban, és – várjunk csak, tud valaki egy másik országot? A PAME jelszava más: Munkás, zavard el az uraidat!

Mit szólnak hozzá, nem kéne nekünk is átvenni?

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Az Európai Bankhatóság közzé tette az uniós bankok stressztűrő képességét felmérő idei teszt-eredményeit. Az eredmények szerint a külföldi tulajdonban lévő magyarországi pénzintézetek anyabankjai is jól teljesítettek.

Munkáspárt: S ennek akkor most örülni kellene? A magyar bankrendszer a pénzintézetek szerint is túlméretezett, a hitelfelvétel kamatai kiugróan – piaci alapon indokolatlanul – magasak. Ráadásul az állam adóforintokkal húzta ki őket a maguk által okozott válságból. Mindezért egy extraadóval fizettek, amit azóta bőségesen áthárítottak a lakosságra. Így talán nincs mit azon csodálkozni, hogy jól megy nekik. Nem az a baj persze, hogy a bankok prosperálnak, az a baj, hogy ennek árát mi fizetjük.

2. Az országgyűlés csak 14 egyházat és felekezetet ismer el automatikusan: ebbe a körbe a korábbi elismert, történelmi egyházak közé bekerült a Hit Gyülekezete is. A többi vallási közösséget nem nevesítik, és nem kategorizálják. Ezek nyilvántartásba vételéről a Fővárosi Bíróság helyett az országgyűlés dönthet, kétharmados többséggel.

Munkáspárt: Sajnáljuk, hogy ismét egyházakkal kell foglalkoznunk, azonban még inkább szomorúnak tartjuk, hogy a vallási közösségeket a mindennapokba is beengedi, sőt helyenként belekényszeríti a Fidesz-KDNP kormány. Az pedig egyenesen szármalmas, ahogy a magasztos hitelveket a parlamenti többség összegegyezteteti a mindennapok hasznáival. A mindenkori politika döntse el, hogy emberek miképp éljék meg hitüket, hogy miképp és milyen formában legyenek együtt? Aztán a maguk által kidolgozott normákat öt perc alatt áthágják. Például a Hit Gyülekezete semmiben sem felelt meg az „elit” egyházi kategória történelmi kritériumainak. Nem is szerepelt az eredeti, melleleg a KDNP által kidolgozott törvénytervezetben. Aztán nem sokkal a szavazás előtt a Fidesz kezdeményezésére a Gyülekezethez igazították a törvényt. Csak kérdezzük: nincs ez összefüggésben azzal, hogy Hit Gyülekezethez „közeli” ATV egyre toleránsabb a Fidesszel, s a Gyülekezet vidám vásárnapjaiban sem köszön vissza a korábbi SZDSZ-barát liberalizmus?

3. Semjén Zsolt arra számít, hogy a kormányzati ciklus végére meg fogja közelíteni a félmilliót az új magyar állampolgárok száma.

Munkáspárt: Semjén úr természetesen Fidesz-KDNP szavazót szeretett volna mondani. Az egypártivá alakított választási törvénybe szeretnének még egy biztosítékot, ezért kellene a határon túli szavazók. Miután az MSZP kormányzása idején látványosan semmibe vette a határon túli magyarokat, aligha meglepő, hogy egy ilyen választáson a Fideszt választanák. Most. A Fidesz-kormányzás első évét nézve azonban távolról sem biztos, hogy Semjén úrék hosszú távra is „jól vásároltak be”. Mindazonáltal továbbra is úgy gondoljuk, hogy Magyarországon az szavazhasson, aki itt is él, arról pedig mindörökké szokjunk le, hogy a határon túli magyarokat ilyen vagy olyan árunak, megvehető voksolónak tekintsük.

4. Líbia „törvényes kormányzó hatóságaként” ismeri el az arab országbeli lázadó erőket irányító Átmeneti Nemzeti Tanácsot a líbiai NATO-műveleteket támogató nemzetközi összekötő csoport.

Munkáspárt: A történet ugye hivatalosan egy ENSZ határozattal indult, amely a civil lakosság védelmében engedélyezte, hogy NATO-gépek harcba bocsátkozzanak Líbia felett. Ehhez képest már másfél milliárd dollárnyi bombát szórtak le, a civil áldozatok száma meghaladja az ezret. Szárazföldi csapatokat a várható veszteségek miatt a NATO nem akar Líbiába küldeni, így marad a felkelők „felturbózása”. Erre azonban már nincs kedve saját pénzt költeni senkinek - Washingtontól Brüsszelig -, így egyszerűen ráteszik a kezüket a líbiai számlákra. Nem csak Kadhafiéra, az összesre. Ehhez kell a lázadók törvényesítése. Mindez persze egyszerű lopás, mint ahogy az egész líbiai akció egy nyugati rablóláború az olajért.

5. Mellszobrot állítottak Joszif Sztálinnak a délnyugat-oroszországi Penzában, a kommunista párt helyi irodájának közelében.

Munkáspárt: A helyi műemlékvédelmi társaság egyik képviselője, Kirill Zasztrojnij elmondta: személy szerint nem szereti Sztálint, mert családja sokat szenvedett a megtorlások idején. Egyébként figyelemre méltó államférfi volt. „Civilizált emberek módjára, nyugodtan kell fogadnunk egy Sztálin-emlékmű felállítását” – mondta. Szóval így is lehet. Tarlós polgármester szeret külföldre utazni polgármesterként, állítólag sokat tanul, tapasztalatokat szerez. Talán érdemes lenne Penzába is ellátogatnia. A múltat, a történelmet nem lehet átírni, egymás hőseit sem kell szeretni vagy éltetni, de el kell és lehet fogadni létezésüket, azt, hogy másoknak fontosak. S ebben a történet hangsúlyozottan nem Sztálin miatt érdekes.

6. Nem adhatnak ki többé parkolási igazolványhoz szükséges igazolást a házi orvosok. Engedélyt immár csak a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal (korábban ORSZI) orvosi bizottságai adhatnak ki.

Munkáspárt: Ezen nincs mit ragozni. Jó döntés, a mozgássérültek támogatásán élőködöket felelősségre kell vonni, s minél kevesebb esélyt kell hagyni a visszaélésekre.

7. Elutasította a bíróság a BKV-nál működő szakszervezetek egyikének kérelmét, amelyben a sztrájk idején még elégséges szolgáltatás megállapítását kérte.

Munkáspárt: A bíróság – idézünk – „a szükséges szaktudás hiányában nem tudja megállapítani az elégséges szolgáltatást”. A hiba azonban ezúttal nem a bíróságban van, hanem a Fideszben, amely az új sztrájk törvény megfogalmazásával elérte, hogy a közszolgáltatásban dolgozók a gyakorlatban soha ne sztrájkolhassanak. Ugyanis ha a szakszervezet nem egyezik meg a munkaadóval az „elégséges szolgáltatásokról”, a dönteni hivatott bíróság csak szétárja a kezét...

ÜLÉST TARTOTT A KÖZPONTI BIZOTTSÁG

A Kínai Kommunista Párt megalakulásának 90. évfordulójáról emlékezett meg múlt szombati ülésén a Munkáspárt Központi Bizottsága. Vida János, kitűnő Kínaszakértő szolt a kínai párt ideológiai alapjairól, Mao és Teng tanításairól, a marxizmus-leninizmus kínai alkalmazásáról. Belovitz Károly egyike annak a kevés munkáspárti tagnak, aki személyesen is járt Sanghajban, a KKP bölcsőjénél. Ottani élményeiről számolt be, s arról, hogy mit tehetünk ma Kína megismeréséért. Thürmer Gyula a Munkáspárt és a Kínai KP kapcsolatainak történetét elevenítette fel. Az egyes beszédekről lapunk következő számában adunk tájékoztatást. A Központi Bizottság személyi kérdésekkel is foglalkozott, a határozatokat alább olvashatják.

A KÖZPONTI BIZOTTSÁG HATÁROZATA

1. Cseh Miklós, Berényi Imre, Juhász Norbert és Kovács Balázs, a Baloldali Front vezetői levelet intéztek a párt vezetéséhez, melyben közlik, hogy kilépnek a Munkáspártból. Levelükből kiderül, hogy a Baloldali Frontot a Munkáspárttól függetlenül kívánják működtetni. Írásukat közzé tették az Interneten is, lehetőséget adva a polgári sajtónak, hogy támadják a Munkáspártot.
2. A Központi Bizottság elítéli lépésüket, amellyel kárt okoznak a párt minden tagjának és szervezetének. Fiatal koruk ellenére a Munkáspárt tagsága hármukat magas párttiszségekre választotta. Megismerhették a nemzetközi és a magyar munkásmozgalom, és ezen belül a Munkáspárt súlyos gondjait. Részt vettek a Munkáspárt 23. kongresszusán. Tudták, hogy a párttagság milyen áldozatokat hoz a párt megmentéséért. Tudták azt is, hogy a kongresszus kimondta: a Munkáspártnak tovább kell élnie! Ennek érdekében a kongresszus elfogadta a Munkáspárt Új Programjának irányelveit, megújította a párt vezetését. A Központi Bizottságban több fiatal kapott szerepet, és bevonták őket az Elnökség munkájába is. A nagyon nehéz helyzet ellenére a Munkáspárt továbbra is biztosította a párt működését. Megindult a civilmozgalmak, a szakszervezetek felé. A Munkáspárt ismét hallatta hangját a belpolitikában. Párttagjaink nagy többsége megnyugvással fogadta e lépéseket.
3. A levélírók a párt vezetését teszik felelőssé a párt, a munkásmozgalom rendkívül nehéz helyzetéért. Semmibe veszik a párt közösen és többször kimunkált értékelését, amely szerint ma Magyarországon nincs forradalmi helyzet. Ma nagyon sok ember nagyon rosszul él Magyarországon, de nincs tömegnyomor. Sokan éheznek, de nincs éhséglázadás. Még nem állt be az a helyzet, amire Marx azt mondja: a proletárok csak láncukat veszíthetik. Az uralkodó osztály pedig képes fenntartani uralmát, képes manipulálni az embereket, képes átmenetileg stabilizálni a tőkés rendet. A Munkáspárt azonban nem ül ölbe tett kézzel. Ma még nincs forradalmi helyzet, de holnap lehet. Azért lehet, mert az Európai Unió még nem küzdötte le a válságot. Görögország után jöhet Portugália, Spanyolország, sőt Olaszország. És akkor bármi lehet, még forradalom is. A mi dolgunk nem az, hogy csodákra várjunk, idő előtt forradalomról beszéljünk, hanem az, hogy készüljünk és magyarázzuk az embereknek, hogy nekik is készülniük kell. Ez a párt 23. kongresszusának politikája. A levélírók a párt vezetését támadva, rágalmazva a kongresszuson elfogadott politikától határolódnak el.
4. A Központi Bizottság visszautasítja a levélben foglaltakat. Megerősíti bizalmát a párt elnöke, Elnöksége iránt. Megerősíti, hogy a párt tevékenységét a 23. kongresszuson meghatározott úton kell folytatni.
5. A Központi Bizottság kijelenti: a Baloldali Front a Munkáspárt ifjúsági szervezete. Senkinek sincs joga leválasztani, eltávolítani a Munkáspárttól, és szembe állítani a párttal. A Baloldali Front fiataljai nem egyik vagy másik vezető szervezetébe léptek, hanem a Munkáspárt kommunista ifjúsági tömörülésébe. A Központi Bizottság üzeni minden fiatalnak: védjék meg a Baloldali Frontot azoktól, akik a párt ellen kívánják fordítani!
6. A Központi Bizottság kéri a párt minden tagját és szervezetét: folytassák a munkát, ne engedjék, hogy bárki is megzavarja a párt életét, küzdelmét a tőke, a pénz uralma ellen.

Budapest, 2011. július 16.

Központi Bizottság

A KÖZPONTI BIZOTTSÁG HATÁROZATA

1. A Központi Bizottság megtárgyalta Paulik Péter, a KB tagjának levelét. Tudomásul veszi lemondását párttisztsegeiről és kilépését a Munkáspártból.
2. A Központi Bizottság visszautasítja a levélben foglaltakat. A párt pénzügyi-gazdálkodási munkája rendben, a kongresszus és a Központi Bizottság döntéseivel összhangban folyik.
A Központi Bizottság rendszeresen érdemi tájékoztatást kap a párt pénzügyeiről, és rendszeresen dönt a központi pénzügyi tervről, illetve az előző időszakban végzett pénzügyi munkáról. Legutóbb 2011. június 6-án fogadta el az elmúlt évi beszámolót és az idei pénzügyi tervet.
A Pénzügyi Ellenőrző Bizottság rendszeresen érdemben ellenőrzi a központi pénzügyi munkát, és erről rendszeresen tájékoztatja a Központi Bizottságot. A PÜEB korábbi és jelenlegi elnöke legutóbb 2011. június 6-án adott ilyen jelentést, amelyben jelezték: a párt központi pénzügyi munkája összhangban van a törvényekkel, a párt belső szabályzataival és döntéseivel. A Központi Bizottság 2011. június 6-i ülésén a párt illetékes alelnöke részletes tájékoztatást adott a Paulik Péter által felvetett kérdésekre. A Központi Bizottság a válaszokat tudomásul vette.
A törvényi előírás szerint az éves gazdálkodást összefoglaló pénzügyi beszámolót a párt a Magyar Közlönyben megjelenteti. A beszámolót az Állami Számvevőszék minden egyes vizsgálatánál elfogadott, ezzel a gazdálkodást lényegében az állami szerv is auditálta.
3. A Központi Bizottság megállapítja: a Munkáspártban helye van a bírálatnak, de Paulik Péter levele nem bírálat, hanem nyílt támadás a Munkáspárt ellen. Megkérdőjelezi a párt kongresszusának közösen elfogadott politikai és személyi döntéseit. Bizalmatlanságot szít a párt Központi Bizottsága, Központi Pártetikai Bizottsága, a párt elnöke és alelnökei ellen. Így sérti a párt érdekeit, kárt okoz a Munkáspártnak.
4. A Központi Bizottság elfogadhatatlannak tartja, hogy a párt vezetésének egy tagja véleményét névtelen levél formájában terjessze. A Munkáspárt legutóbbi kongresszusának két szakasza, a Központi Bizottság azóta lezajlott ülései módot adtak arra, hogy mindenki tisztességgel kifejtse véleményét. Paulik Péter nem kért szót a kongresszuson, és távol maradt a KB üléseiről is.
5. A Központi Bizottság megállapítja: Paulik Péter a leveleit követően pártszerűtlen magatartását tovább folytatta. A budapesti 9. számú régiót, melynek elnöke volt, a Szervezeti Szabályzattal ütközően feloszlatta. Az önkormányzattól bérelt irodát visszaadta. Az elbizonytalanodott helyzetben a régió több tagja a Szabadság újság előfizetését lemondta. A Központi Bizottság elítéli és érvényteleníti ezeket a döntéseket.
6. A Központi Bizottság kijelenti: a Munkáspártnak nincsenek eltitkolni való ügyei, nincsenek botrányok. A párt vezetői nem keveredtek olyan ügyekbe, amelyek kárt okoztak volna, vagy rontották volna megítélésünket a közvéleményben. Ez nagy érték, amit védenünk kell. Mindig voltak azonban olyanok, akik szándékos rosszakaratból vagy butaságból ügyeket próbáltak kreálni, és ezzel ártani annak a közösségnek, amelynek tagjai voltak. Szerencsére, a párt mindig feldolgozta ezeket az ügyeket.
A pártban nem kötelező dolgozni, de azoktól, akik vállalják a Munkáspárt tagságát, kommunistáknak vallják magukat, sokkal nagyobb emberi tisztességet és politikai körültekintést lehet elvárni.
Ma nehéz időket élünk. A tőke minden tekintetben korlátoz bennünket, s csak idő kérdése, mikor nyúlnak más eszközökhöz, mikor indít a tőkés média koncentrált ellentámadást ellenünk, felhasználva minden valóságos és nem valóságos ügyet.
Az emberek helyzete romlik, egyre többen ismerik fel, hogy harc nélkül nem tehetjük életünket jobbá. Egyre többen fordulnak rokonszenvvel a Munkáspárt felé. A felelősségünk jelentős. Létrejöhet olyan politikai helyzet, amikor szükség lesz a Munkáspártra. Nekünk késznek kell erre lennünk. Éppen ezért dolgozni kell, s védeni kell a pártot.

Budapest, 2011. július 16.

Központi Bizottság

A SZABADSÁG MEGJELLENÉSÉRŐL

Ezúton tájékoztatjuk Kedves Olvasóinkat és a Szabadság-futárokat, hogy az újság 2011.07.30-i száma elmarad. A következő megjelenés időpontja 2011. augusztus 6., ekkor A Szabadság bővített terjedelemben kerül Olvasóinkhoz. Megértésüket köszönjük!

A Szerkesztőbizottság

A TÜRELEM FORRADALMAT TEREM

Nézd a tüntetőket! Egyre több az elkeseredett, elnyomorított ember. Megmozdultak a szakszervezetek. Itt a nagy lehetőség, csak ki kell használnunk! Egy jó ötlet kell, jó jelszavak, mindezt fel kell tenni az Internetre, és a siker biztosított. Nagyjából ezt magyarázta nekem minap egy fiatal elvtársunk. De mindjárt hozzá is tette: nem tudjuk kihasználni a nagy lehetőséget, mert a vezetés elkényelmesedett, érzéketlen az újra, nem hallgat a fiatalok intő szavára, nem szervezi a pártot, az alulról jövő javaslatok pedig süket fülekre találnak.

Egy másik elvtársunk szerint elszalasztottuk azt a történelmi lehetőséget, hogy kihasználjuk a Fidesz és az MSZP viaskodását, és „megújult pártként” betörjünk az MSZP helyére. Elmulasztottuk, mert a vezetés, úgymond, nem hallgat másokra, csalhatatlannak hiszi magát. Van, aki szerint a vezetés egyenesen „arrogáns, dilettáns”.

Csak két véleményt mondtam el az elmúlt időszak terméséből, amelyeket akár lehetne a Munkáspárt Új Programja irányelvei vitája részeként is felfogni. Én annak tekintem, azért is mondom el gondolataimat itt. Említett elvtársaink nem a program-irányelvekhez szólnak hozzá, hanem szűkebb-tágabb formában mondják véleményüket. A formának persze van jelentősége, de ezen most ne vesszünk össze, nézzük inkább a lényegét! A lényeg az, hogy merre menjen a Munkáspárt.

A forradalmároknak mindig két veszély selelkedik. Vagy alulbecsülik az emberek elégedettségét, nem veszik észre a kínálkozó forradalmi lehetőséget, és ilyenkor elkésnek a forradalom beindításával. A másik veszély, hogy túlértékelik a tömegek állapotát, és idő előtt harcra hívják az embereket. Az eredmény mindkét esetben ugyanaz: a forradalmi erő, a párt pusztulása.

De nézzünk egy-két történelmi példát! 1945 után például sokan vélték úgy, hogy egy hosszú polgári-demokratikus időszakra kell berendezkedni, nem lehet sietni a szocialista forradalommal. Ez azt jelentette volna, hogy az iparban sokáig meg kell őrizni a tőkés nagyvállalatokat, a mezőgazdaságban a nagyiparos gazdaságokat. Akik ezt képviselték, Nagy Imre és még sokan mások, nem voltak a párt, a szocializmus ellenségei, legalább is akkor nem, de nagy kárt okoztak volna,

ha a párt az ő útjukra lép. A párt akkor helyesen döntött úgy, hogy meg kell ragadni a lehetőséget, keresztül kell vinni a szocialista forradalmat, azaz az államosítást, a szövetkezetesítést, a tanácsrendszer megteremtését. Ily módon nem késztük le a forradalom vonatját.

Történelmünk a másik veszélyre is ad példát. Az 1920-as években Kun Béla úgy gondolta, hogy a gazdasági válság oly mértékben elnyomorította a magyar népet, hogy elég egy jól szervezett csapat, és el lehet indítani a szocialista forradalmat. Sallai és Fürst jelentős mértékben e rossz helyzetértékelésnek lettek áldozatai. Igaz, örökre bevonultak a történelembe.

Che Guevara forradalmisága mind a mai napig magával ragadja a fiatalokat. De ne feledjük! Commandante Che Guevara tévedett, amikor azt gondolta, hogy egy jól szervezett forradalmi csapat forradalmasíthatja a tömegeket. Elment Bolíviába, és meghalt, mert az emberek nem értették a túl korán jött profétát.

Az emberek akkor forradalmasodnak, ha már nem akarnak a régi módon élni. Ma nagyon sok ember nagyon rosszul él Magyarországon, de nincs tömegnyomor. Sokan éheznek, de nincs éhséglázadás. Még nem állt be az a helyzet, amire Marx azt mondja: a proletárok csak láncukat veszíthetik. Ma ez nálunk még nem igaz.

A forradalmároknak még valamire oda kell figyelniük. Képesek-e az uralkodó osztályok a régi módon fenntartani uralmukat? Nos, nálunk sajnos igen. A magyar nagytőke sokat tanult húsz év alatt. Antall József még megijedt a taxis blokádtól, mára ezernyi trükköt találtak ki a hatalom biztosítására. A legnagyobb trükk az MSZP leváltása és a Fidesz hatalomra juttatása volt. Sikerült elhitetni a néppel, hogy a jobboldali Fidesz baloldali, népbarát politikát fog csinálni. Az emberek bedőltek, a Fidesz pedig most kényelmesen erősíti meg a kapitalizmust.

Érdeemes ezen elgondolkozni, és érdemes hozzászólni a Munkáspárt Új Programjának irányelveihez. Az ugyanis azt mondja, hogy ma nincs forradalmi helyzet. Ma még nincs, de holnap lehet. Azért lehet, mert az Európai Unió még nem küzdötte le a válságot. Görögország után jöhet Portugália, Spanyolország, sőt Olaszország. És akkor bármi lehet, még

forradalom is. A mi dolgunk nem az, hogy csodákra várjunk, idő előtt forradalomról beszéljünk, hanem az, hogy készüljünk és magyarázzuk az embereknek, hogy nekik is készülniük kell.

Elfoglalhatjuk-e mi az MSZP helyét? Az én válaszom egy szó: NEM! Az MSZP a tőke pártja. Vezetése a tőkés kezében van, a tőke érdekeit szolgálják. Az MSZP a NATO és az EU pártja. Elfogadják őket, teljesítik elvárásait, ebben képzelik a jövőt. A Munkáspárt nem a tőke pártja, nem fogadja el a NATO-t és az EU-t, a jövőt nem ezekben a rendszerekben képzeli.

És még valami, ami nagyon fontos! Az MSZP a rendszer, a tőkés rendszer pártja, annak szerves része. A szocialista rendszer árulója, minden látszat ellenére. Lehet, hogy ma nincs hatalmon, de bármikor visszajöhet. Pontosabban akkor jöhet vissza, amikor a magyar és a külföldi nagytőke úgy dönt, hogy az MSZP jobban képviseli érdekeit, mint a Fidesz.

A Munkáspárt nem a rendszer része. Ez a vízváltató. Amikor 2010-ben a parlamentbe bejutott Jobbik antikapitalista jelszavait a parlamentben is elkezdte hangoztatni, Kövér László figyelmeztette őket: el kell dönteniük, hogy a Jobbik a kormány ellenzéke-e vagy a rendszer ellenzéke. A kettő nem ugyanaz. Gyorsan kiderült, hogy a Jobbik antikapitalizmusa csupán álca, trükk, aminek semmi köze sincs a valóságos forradalmisághoz.

A Munkáspárt rendszerellenessége a legnagyobb erősségünk, és egyben legnagyobb gyengeségünk is. Gyengeségünk, mivel a tőkés rendszert elutasító pártként nem engednek be bennünket a polgári demokrácia intézményeibe. Lehetséges partnereink vonakodnak szóba állni velünk, ha meghallják, hogy kik vagyunk. Ilyenkor jön az, hogy jókat mondotok, de miért vagytok kommunisták?! Nos, azért mondunk jókat, azért mondhatunk jókat, mert kommunisták vagyunk, a dolgozó emberek érdekeit, érzéseit fordítjuk le a napi harc nyelvére.

Persze, meg lehet próbálni közelebb kerülni a tőkés klubhoz, elfogadni az ő szabályait, viselkedési normáikat. A Bokros-csomag elfogadása idején az MSZP arra kért bennünket, hogy álljunk a csomag támogatói közé. Nem tettük. Elvesztettünk valamit, de nyertünk is.

Rövidtávon elveszítettük azt, amit az MSZP védőszárnya jelentett volna, de hosszú távon erkölcsi tőkét teremtettünk magunknak. Az emberek tudják, hogy véleményünk következetes, nem vagyunk megvásárolhatóak.

Nos, ha nincsenek csodareceptek, ha nincs könnyű siker, ha nem léphetünk az MSZP helyére, akkor mit tehetünk? A mi pártunk elmúlt húsz évének tapasztalata az, hogy a tőke ellen mindig ott kell harcolni, és úgy kell harcolni, ahol és ahogyan az nem várja. A parlamenti választási harc nem ilyen. Ez az ő pályájuk. Itt soha nem tudjuk behozni azt az előnyt, amit a pénz, a média birtoklása, az emberek manipulálása jelent. A Fidesz új választási törvénye mellett még az indulásra sincs reális esélyünk, nemhogy a sikerre. Ennek ellenére nem szabad lemondanunk erről sem! Indulnunk kell ott, ahol tudunk, de ezt csak kiegészítő csatatérként kell felfognunk.

A világ kommunista pártjainak zöme ma a parlamenten kívül harcol. A török kommunistáknak szinte semmi esélyük a bejutásra, hiszen 10 százalék a küszöb, de a társadalomban, a szakszervezetekben, a munkástanácsokban megvetették a lábukat. Nekünk is keresnünk kell a számunkra legelőnyösebb harctereket, és ott küzdeni a tőkével, ahol esélyünk van.

Nem olyan ördögös ez, mint ahogyan első hallásra tűnik. Emlékeznek? Annak idején népszavazást kezdeményeztünk a kórházak eladása ellen. Olyan harcteret választottunk, ahol a tőke nem várt bennünket. Jó döntés volt! A választásokon nem értünk el sikert, de a népszavazás megmutatta, hogy a Munkáspártnak van ereje, és társadalmi támogatottsága is. Megleptük a kormányt, az MSZP-t, mindenkit. Persze nem csak mi tanultunk, tanultak a tőkések is. Akkor sikerült, ma már nem sikerülne, mert a tőkés hatalom ezt az utat is elvágta. De ne csüggedjünk, van más!

Az utca ma még nem zárt. Bár egyes városokban már tiltják a röplapozást, és egyes helyeken nem lehet politikai akciókat szervezni. De egészében véve az utca még szabad. Ebben már van némi tapasztalatunk, de itt még milliányi tartalékunk van. Ma még ösztönösen megyünk ki. Meg kell értenünk, hogy még a legkisebb utcai akció is olyan, mint egy hadművelet. Meg kell tervezni minden részletét. Jobban át kell gondolni, hogy mit is csinálunk az utcán! Elő kell készítenünk a terepet, meg kell ismerni a környezetet. Zenét, jó zenét kell vinni

magunkkal, le kell kötnünk az emberek figyelmét beszéddel, felolvasással. Mindennel, amit mondani akarunk.

Meg kell tanulnunk az intelligens utcai akciók módszerét. Ezek olyan akciók, amelyek a törvényes keretek között maradnak, de jelentős fennakadást okozhatnak. Ilyenek az útlezárások, de ilyen volt annak idején az Erzsébet híd lezárása, vagy például a Greenpeace mozgalom atomeróművek elleni fellépése. Odaláncolják magukat az atomerómű kapujához, ezzel jelentős gondot okozva a hatalomnak.

De van más is. Valóságos példákat mondok, bár név nélkül. Egyik pedagógus párttagunk részt vett a pedagógusok tüntetésén. Előbb furcsállták, majd rájöttek, hogy mi mindenben tud segíteni. Ma már a megyei szakszervezet egyik tisztességét tölti be. Belülről sokkal többet tudunk tenni, mint kívülről bekiabálva.

Másik párttagunk egy lakóközösség közös képviselőjét vállalta el. Nem lehet politizálni? Nagyon is lehet, csak tudni kell, hogyan! Más párttagjaink a napi munkájukban állnak helyt, orvosként, tanérmént, raktárosként. Az emberek tudják róluk, hogy kik is ők, és tisztelik őket, és rajtuk keresztül a pártot.

Mostanság alig van olyan kilakoltatás elleni akció, ahol ne lennének ott munkáspárti aktivisták. Megszokták és elfogadták őket. Senki sem kérdezi, hogy mit keresnek itt a munkáspártiak. Tudják, hogy hasznos munkát végeznek. A fasismus elleni harchoz is hozzá tudunk járulni, amikor részt vállalunk az antifasiszta rendezvényekben. Néhány helyen jeleskedünk a helyi civilmozgalomban. Elfogadnak bennünket, tudják, hogy – ha szerényen is – de hozzá tudunk járulni a harchoz szervezettségünkkel, embereinkkel, tapasztalatainkkal.

Az utca mellett ott van az Internet, amely óriási lehetőséget rejt magában. A tőke, a pénz szerepe itt is meghatározó, de van itt valami, amit mi is kihasználhatunk. Ez pedig az a tény, hogy az Internet, a mobilkommunikáció mindennél gyorsabban fejlődik, és bizonyos új eszközök politikai célú alkalmazásában az elsők között lehetünk.

Az Internet fő kérdése nem az, hogy hogyan teszünk fel valamit, hanem, hogy mit. Az elmúlt hetekben a honlapunkra felkerült a Munkáspárt állásfoglalása a nyugdíjrendszerről és a közoktatásról. A honlapunk látogatottsága néhány napon át a megszokott látogatói szám duplájára emelkedett! Akkor világos a lecke...

Az Interneten is szembesülünk azonban régi gondunkkal. A honlap olyan, mint az utcai megjelenés: mindenkinek szól, aki arra jár. De, ha konkrét embereket akarunk megszólítani, e-mailben anyagokat, programokat, videókat küldeni, akkor el kell tudnunk őket érni, tudni kell a címüket. A nagy pártok megvásárolják az összes magyar választó adatait, majd utána pontosítják aláírásgyűjtő és egyéb akciókkal. Mi ezt nem tudjuk csinálni. De képesek vagyunk összeállítani olyan adatbázist, amely tartalmazza tagjainkat, barátainkat, támogatóinkat, ismerőseinket, majd még tovább menve a helyi civilszervezetekben tevékenykedőket, mindazokat, akikkel más akciók során összetalálkoztunk.

És természetesen itt van A Szabadság. Elolvassuk, de a terjesztést nyűgnek tekintjük. A Szabadság az Internettel együtt fontos fegyverünk, jelenleg a legfontosabb. Ezek az eszközök nem csak informálnak, de szervezik a pártot, és felmutatnak egy sajátos munkáspárti szubkultúrát, egy választható másik világot.

Az Új Program irányelvei még nem a programot jelentik. Sok mindent gondolhatunk másként, mint ahogyan az most le van írva. Eddig is hozzá lehetett szólni, és most még inkább szükség van mindenki véleményére. Természetesen igaz, hogy ez az anyag már átesett egy közös gondolkodáson. Sokszor megvitatta a Központi Bizottság, a megyei elnökök, s a 23. kongresszus döntött úgy, hogy mehet vitára. Lenin és Marx nem ül sorainkban, de a Központi Bizottság, az Elnökség nem dilettánsok gyülekezete. Sokat tudunk a mai világról, megtanultunk elemezni, szintetizálni.

A dokumentum természetesen ad bizonyos megkötéseket. Ez egy olyan párt programja, amely a kapitalizmus, a tőke, a pénz uralma ellen küzd, és küzdeni akar a jövőben is. Aki egy régi típusú, az 1989 előtti szocializmussal mindenben azonosuló pártot keres benne, az nem találja. Az sem jár jobban, aki a kapitalizmussal egyezkedni akaró, lobbizásra berendezkedő pártot keres. Mi ugyanis se dogmatikusok, se revizionisták nem vagyunk. Az Új Program irányelveinek van egy „hibája” is, de remélem, hogy ez a „hiba” a végső változatban is megmarad. Ez nem kényelmes, csendes, „szobafordalmár” párt programja, hanem egy dolgozni, harcolni akaró közösségé.

Munka, harc, türelem! – ezek lehetnek jelszavaink. A türelem ebben az esetben forradalmat terem.

„A múltba csak azért tekintünk vissza, hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

Az Aranycsapatot az 1950-es évek születték. Persze, ebben nem merülnek ki az ötvenes évek, de azért tény, hogy az elmúlt húsz év nem hozott Aranycsapatot. A magyar történelemnek aligha van kiátkozottabb korszaka, mint az 1948-56 közötti nyolc év. Manapság kiátkozzák a hatalomra jutott polgári erők, az MSZP is, a Fidesz is.

A lényeg, a hangsúlyokat leszámítva ugyanaz: mondjuk azt, hogy minden, amit 1956-ig történt, rossz, sőt bűnös volt. Ez ugyanis igazolja, legitímálja Nagy Imre, Maléter Pál, Pongrácz Gergely 1956-os cselekedeteit, Antall József privatizációit, csak úgy, mint az MSZP-s kormányok országrombolását.

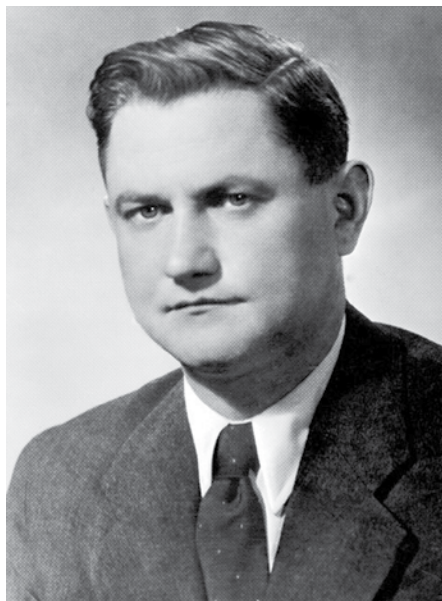
A NÉPI DEMOKRÁCIA VÉDELME

A magyar kommunisták, híressé vált mártírok és mindennapi hősök ezrei negyedszázadon át küzdöttek a hatalomért. Nem is magáért a hatalomért, hanem a lehetőségért, hogy bizonyítsák: képesek a tőkés rendszernél jobb, új világot építeni.

A FORRADALOM VÉDELMEBEN

A szocialista forradalom győzelme után az MDP szemben találja magát egy új kérdéssel, a munkás-paraszthatalom megvédésének és egyben a szocializmus ellen fellépő erők harcának problémájával. Ez a kérdés csak látszólag a múlté. A tőkés propaganda az 1956-os „forradalom és szabadságharc” előfutáiraiként, népi, nemzeti hősként mutatja be azokat, akiket az 1950-es években államellenes tevékenységükért elítéltek. A mai tőkés felfogás szerint ők jó ügyet szolgáltak, az ország akkori törvényes rendje szerint pedig rosszat.

Az 1950-es évek törvénytelenégeire nincs mentség, azokat, mint többször mondtuk, nem lehet elfogadni. Más kérdés azonban az, hogy 1948-tól szocializmus épül Magyarországon. Ez azt jelenti, hogy a korábbi tőkés és feudális osztályokat megfosztják vagyonuktól, államosítják, szövetkezetesítik, és kiszorítják őket a politikai hatalomból is. Ezek a rétegek objektíve a szocializmus ellenségei, bár nem mindegyikük kapcsolódik be a munkás-paraszt hatalom elleni harcba. A magyarországi tőkés erők kívárnak. Úgy gondolják, hogy a szocialista forradalom átmeneti, a Nyugat, Amerika már készül, „fel fogja szabadítani” Magyarországot, és ismét visszaáll a régi rend. „Az osztályharc tapasztalatai azt mutatják, hogy az ellenség fokozódó elkeseredéssel védi

PIROS LÁSZLÓ

még megmaradt területét, és így próbálja meg visszanyerni azt, amit elvesztett. Ebben a törekvésükben támogatják őket az imperialisták” – mondja az MDP főtítokára 1954-ben.

1956 decemberében Kádár János majd szól az 1956-os események okairól. „A magyar kapitalista feudális ellenforradalom a harc összes formáival fellépett a Magyar Népköztársaság megdöntése érdekében.” Vagyis 1956 egyik előidézője volt.

Az ötvenes évek ügyeit szét kell választani. A Rajk-pert, a Kádár-pert és más koncepciós eljárásokat nem lehet egy lapon említeni a szocialista hatalom ellen ténylegesen fellépő erők ügyeivel.

Ezek az erők nem csupán az 1950-es években lépnek fel a szocializmus ellen, de az 1989-90-es eseményekben is fontos szerephez jutnak. A Munkáspárt Új Programja irányelveiben az alábbiakat olvashatjuk: „Szerepük volt a második

világháború előtti polgári és alkalmazotti családok itt maradt tagjainak és utódaiknak. Számos volt állami tisztviselő, katonatiszt, csendőr maradt Magyarországon. Ők a múltból hozták sérelmeiket. 1945 után államosították a családjuk gyárát, üzletét, felosztották a földjüket, vagy egyéb sérelmeket szenvedtek. Beleolvadtak a szocializmus rendszerébe, volt, aki nagy karriert is csinált, de soha nem békéltek meg azzal, hogy a gyár, az üzlet nem az övéké, hanem a népé, az államé. Az évek során ezekből a társadalmi rétegekből kialakult a polgári ellenzék. Ma hősként hirdetik önmagukat, a rendszer-váltás végrehajtóiként, valójában a főszeplők nem is ők voltak.”

FEGYVERREL A SZOCIALIZMUS ELLEN

Ki az osztályellenség, ki tartozik – ahogyan akkor mondják – a reakciós erők közé? „...a megvert régi tőkés rend olyan maradványai, melyek nem tanulnak a fejlődésből, s változatlanul ellenséges magatartást tanúsítanak: volt gyárosok, bankárok, nagykereskedők, spekulánsok, kulákok, kártevők, a népvagyon meglopói, a szocialista építés szabotálói” – mondja Rákosi az MDP III. kongresszusán 1954 áprilisában. Rákosi 1950 elején a szovjet állambiztonsági szervek magyarországi tanácsadóival folytatott beszélgetésen számszerűsíti is e kategóriákat: több mint 1500 bankár, nagybirtokos és tőkés, a Horthy-hadsereg mintegy 20 ezer politikai okokból leszerelt tiszte és tiszthelyettese, a Horthy-rendszer csendőrségének, rendőrségének és más erőszakszervezeteinek 17 ezer tagja, 30 ezer jobboldali szociáldemokrata

18 ezer külföldi – tőkés országokbeli – állampolgár.

Mit jelent ebben az időben a reakciós erők tevékenysége? 1954 végén Piros László államvédelmi altábornagy, belügyminiszter az MDP Politikai Bizottságának küldött jelentésben négy területet jelöl meg: gazdasági bűncselekmények, szabotázs; a nyugati nagykövetségek szocialista-ellenes tevékenysége; propaganda; nyílt tömegakciók szervezésére tett kísérletek. A jelentés szerint a jobboldali szociáldemokraták beépülnek létező szervezetekbe, munkásénekkarokba, kultúregyesületekbe és azokat használják fel céljaikra. „Az 1949-ben feloszlott 16 szabadkőműves páholy közül már 10 illegálisan újjászerveződött és szabályos páholyéletet él”. Piros László arról is beszél, hogy „az illegális csoportosulások jelentős mértékben tapasztalhatók a horthysta tisztek, csendőrök vonalán”. Egy hónap alatt 10 összejövetelt tartanak 400 résztvevővel. Piros ekkor 37 éves. 1956 után a Szegedi Szalámigyár főmérnöke, majd igazgatója.

Egy évvel később a belügyminiszter már azt jelenti, hogy „a belső reakció ellenséges tevékenységének egyik fő formája a népi demokratikus rendszer megdöntésére és annak gyengítésére irányuló államellenes szervezkedés volt. A BM szervei 1955-ben operatív úton realizáltak 12 jelentősebb ellenforradalmi szervezkedést”. A BM akkori adatai szerint 1955-ben 99 illegális szervezkedés működik az országban. Ezek zöme csak propagandával foglalkozik, de egyharmaduk az államhatalom megszerzésére szervezkedik, részben fegyveres úton.

Az 1950-es években az államvédelmi szervek számos összeesküvést lepleznek le. Az ország több területén jönnek létre ellenálló csoportok, amelyek a végén a Fehér Partizánok elnevezést kapják. A Kard és Keresztmozgalom fegyveres ellenállást készít elő az ország több területén. Vezéralakja Horthy egykori szárnysegéde, Halápy József tengerészkapitány. A mozgalom tagjai többségükben egykori katonák és csendőrök. A nem kevésbé romantikus elnevezésű Botond Hadosztály ugyancsak fegyveres ellenállásra szervezkedik, katolikus papok közreműködésével. Az államellenes mozgalmak vezetőinek nagy részét halálra ítélik, vagy súlyos börtönbüntetésre.

POLITIKAI VÁLASZOK

Az MDP válasza természetesen nem csupán az erőszak, és főleg nem az erőszak. Az MDP előtérbe helyezi az emberek ne-

SZABADSÁG-SZOBOR: AZ ÚJ MAGYARORSZÁG JELKÉPE

velését, a munka jó szervezését, a bürokrácia elleni harcot, a társadalmi problémák kezelését. Ha kevesebb a probléma, kevesebb dologba tud belekapaszkodni az ellenség. Az MDP érti, hogy a legfontosabb, hogy a párt politikája jó legyen.

„Pártunk helyes politikáját meg kell védeni mind a baloldali, mind a jobboldali veszéllyel szemben és torzítással szemben!” –mondja Rákosi 1954-ben. Ekkor van is erő, hiszen az MDP taglétszáma 864 ezer fő. ■

NE FELEJTSÜK EL!

1. 1948-tól szocializmus épül Magyarországon. Ez azt jelenti, hogy a korábbi tőkés és feudális osztályokat megfosztják vagyonuktól, államosítják, szövetkezetesítik, és kiszorítják őket a politikai hatalomból is. Ezek a rétegek objektíve a szocializmus ellenségei, bár nem mindegyikük kapcsolódik be a munkás-paraszt hatalom elleni harcba.
2. A Rajk-pert, a Kádár-pert és más koncepciós eljárásokat nem lehet egy lapon említeni a szocialista hatalom ellen ténylegesen fellépő erők ügyeivel.
3. Az 1989-90-es tőkés rendszerváltásban is szerepük volt a második világháború előtti polgári és alkalmazotti családok ittmaradt tagjainak és utódaiknak. Beleolvadtak a szocializmus rendszerébe, volt, aki nagy karriert is csinált, de soha nem békéltek meg azzal, hogy a gyár, az üzlet nem az övéké, hanem a népé, az államé. Az évek során ezekből a társadalmi rétegekből kialakult a polgári ellenzék.

NEM ÉRI MEG TÁMOGATNI A MULTIKAT

A multik támogatása tartósítja Magyarországot versenyképtelen és elavult gazdaság szerkezetű, amely folyamatosan újratermeli adósságunkat – állítja Gazdag László, a Pécsi Egyetem docense. Rövid és középtávra a magyar kis- és középvál-

lalkozások – de nem a szuflipar – dotálása hozhat csak szerkezetváltást, munkahelyeket és adóbevétel-növekedést.

Vegyünk egy példát. A sós pálcikákat gyártó Keve Snack Kft. több mint 20 millió forintot állami támogatást kapott egy harmadik gépsor beállítására, és a fejlesztésnek köszönhetően 16 új munkavállalót tudnak foglalkoztatni. A mezőtúri kistérségben négy pályázó kezdheti meg a munkahelyteremtő beruházását. Egy új munkahely teremtésére így 1,5 millió forintot költött az állam. Az Audi 11,2 milliárd forint támogatást

kap az államtól, mellyel 1800 új, közvetlen munkahelyet teremt. Tehát a multivállalat támogatásakor az állam körülbelül 6 millió forintot költött egyetlen hely megteremtésére. Nem kis különbség.

Végül még egy, távolról sem elhanyagolható adalék a multik megítéléséhez: a magyar exportárbevételben 80-82 százalék az importtartalom. Azaz alig van itthoni hozzáadott érték. Importnyersanyag, -energia és -alkatrész. Összeszerelés, bérmunka, betanított munka a multiknál. Alacsony bérek (az EU-27-ek átlagának 22 százaléka), a multiknak adómentesség, sőt, közvetlen állami támogatás. Ez a gyarmati jellegű bekapcsolódás a nemzetközi munkamegosztásba jellemzi ma a magyar gazdaságot. ■

AMIVEL A MULTI A GYARMATOKON ETET

A Szlovák Fogyasztók Szövetségének friss vizsgálata arra a következtetésre jutott, hogy az EU nyugati tagállamaihoz képest gyengébb minőségű, olcsóbb alapanyagokból készült termékeket forgalmaznak a legnagyobb világcégek a keleti országokban.

A fogyasztóvédők ugyanazon márkájú termékeket vizsgálták nyolc országban: Ausztriában, Németországban, Csehországban, Szlovákiában, Bulgáriában, Romániában és Magyarországon. Olyan ismert termékeket hasonlítottak össze, mint a Coca-Cola, a Milka csokoládé, a Kotányi fekete bors és paprika, a Nescafé Gold instant kávé, a Jacobs Krönung és a Tchibo Espresso kávék. A termékeket a szlovák Országos Állategészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Intézet vizsgálta be.

A fogyasztóvédő szervezet állítása szerint a vizsgált termékek közül egyedül a Milka csokoládé mutatott azonos minőséget az összes országban; a legnagyobb minőségbeli különbséget a Kotányi borsnál tapasztalták. A fűszernél ez azért is érdekes, mert a cég minden termékét ugyanabban a gyárban készíti. A konkrét különbséget az jelentette, hogy annak a borsnak, amit Magyarországon, Szlovákiában vagy Ausztriában vásároltak, magasabb volt a nedvességtartalma az előírtnál, Bulgáriában pedig túl sok sérült, töredezett mag volt a tasakban. Jelentős különbségeket mutattak ki a paprikaporoknál is: Ausztriában sokkal jobb minőségű termék került a polcokra, mint például Bulgáriában.

A fogyasztóvédők a másik szignifikáns különbséget a Coca-Colánál találták: vizsgálatuk szerint az üdítőital Magyarországon, Szlovákiában, Bulgáriában és Romániában izoglükózt, azaz kukoricából készített édesítőszeret tartalmaz, míg például Németországban és Ausztriában a klasszikus szacharózt (amit cukorrépből, cukornádból nyernek) tesznek az üdítőbe.

ÁLLAMI PÉNZEN ÉPÜLT A SZOMBATHELYI „MEKI”

A homar.blog.hu című internetes portál kapta az alábbi levelet. Több mint elgondolkodtató, főleg a benne felvetett kérdések. A levelet szerkesztve közöljük.

„Nyári szabadságomat Szombathely belvárosában töltöttem. A város főterén sétálva az egyik McDonald's étterem ablakában az EU illetve a Magyar Állam által nyújtott támogatás plakátján akadt meg a szemem. Szeretném megkérdezni, hogy ilyen jól megy-e Magyarországnak, hogy a magyarok adóforintjaiból amerikai multinacionális étteremhálózatot támogatunk, itt 7,5 millió Ft-ból? Vagy a McDonald's

éttermet érte el a válság szele, hogy eme támogatás nélkül csődbe menne?

Egy ilyen gyorsétterem bevétele napi több millió forint, úgy gondolom, saját maguk bőven meg tudják termelni a fejlesztésükhöz, korszerűsítésükhöz tartozó bevételt, de nem értem, hogy ezt az összeget miért nem lehetett volna valami normálisabb helyre elkölteni? (Bár ne csodálkozzunk a 40 millióból felépült 30 centis kilátó után, hogy hülyeségekre mindig van pénz.) Ebből a pénzből akár Szombathelyen, de más nagyobb városban pl. egy magyaros ételeket / magyar ízvilágot kínáló, magyar étteremláncot is létre lehetett volna hozni (legalábbis kezdeti segítségnek induló tőkeként elegendő lett volna, de akár a meglévő magyar éttermeket is lehetne támogatni belőle). Mégis miért a McDonald's és egyéb káros ételeket kínáló amerikai gyorséttermeket támogatjuk az adóforintunkból?”

ELKÓTYAVETYÉLT CUKORGYÁRAK

Magyarországon a rendszerváltás idején még 12 cukorgyár működött. A privatizáció során az üzemek külföldi tulajdonba kerültek, majd az EU 2006-os reformjával visszaszorította a cukorgyárak termelését. Mára mindössze egy, külföldi tulajdonban lévő cég működik Kaposváron, ahol csupán a hazai cukorszükséglet harmadát állítják elő. Az uniós csatlakozáskor kiharcolt - 402 ezer tonnás - magyar cukorkvóta 75 százalékát visszaadtuk Brüsszelnek. Az évi cukorfogyasztás 300 ezer tonna körüli, így a hazai gazdaság importra szorul.

ADÓFORINTOKON HIZLALJÁK A MCDONALD'S-OT, A MULTIKAT

Szavakban a multik korlátozását ígérte a Fidesz, a valóságban azonban legalább annyi támogatást kapnak, mint az MSZP-kormány idején. Még az Orbán-kormány egyszeri extra adójával is több állami pénzhez jutnak, mint amennyi adót és járulékot befizettek az államkasszába. Szembeötlő példa a McDonald's támogatása; a cég 132 millió forintot kapott a kormánytól, ráadásul sikerült elérnie, hogy az egészségtelen élelmiszereket sújtó hamburgeradóból éppen a hamburger maradjon ki.

Szeptember elsejétől sújtja a népegészségügyi termékadó – ismertebb nevén a chipsadó – a törvényhozók által egészségtelennek minősített, előre csomagolt ételeket, ami egyes termékek árát akár 50-60 százalékkal is növelheti. Hogy ezeket mi alapján válogatták ki, és miért csak az előrecsomagolt termékekre vonatkozik a törvény, máig nem derült ki. Energia- és üdítőitalok, csomagolt édességek és jégkrémek, étkezési porok és sós snackek között még a must is rajta van a listán.

Egy termék azonban nincsen rajta, a hamburger. Miközben a kormány szakemberi is elismerik, hogy a gyorséttermek egészségtelen és túlfogyasztásra ösztönző étkezési kultúrát testesítenek meg, és nagy mennyiségű hulladékot termelnek. Ráadásul eredetileg pont hamburgeradót kezdeményezett Lázár János fideszes frakcióvezető, azonban az utolsó pillanatban ez „valahogy” kimaradt az előterjesztésből. Hasonlóképpen kimaradt a dohányárak jövedékiadó-emelése, amelyet Balsai István jövődi fideszes alkotmánybíró szétárt karokkal így kommentált: erősebbnek bizonyult a dohánylobbi...

Nos, a jelek szerint a hamburgerlobbinak legalább ilyen befolyása van Magyarországon. Erre utal, hogy a McDonald's Magyarországi Étteremhálózat Kft-nek 132

millió forintot ítélték oda az Új Magyarország fejlesztési tervből.

A pályázati konstrukciót a Magyar Hírlap értesülése szerint még az előző kormányzat idején állították össze, mégpedig azzal a céllal, hogy a válság következtében a cégek az elbocsátások helyett a dolgozóikat csak részlegesen mentsek fel a munkavégzés alól, s párhuzamosan biztosítsanak nekik képzést. Mindezt uniós pénzből. Úgy tűnik, erre rászorult a magyarországi McDonald's is, amelynek az árbevétele 2008-ban meghaladta a 21 milliárd forintot. Ugyanez 2009-ben 20,9, tavaly pedig 20,5 milliárd forint volt. Magyarán a válságot finoman szólva sem érezte meg.

A lap az ügyben megkereste az étteremláncot, s szeretne volna megtudni, pontosan mire fordítják ezt a pénzt. Választ nem kaptak. A Közbeszerzési Értesítőből azonban kiderül, hogy a McDonald's ajánlattételi felhívást tett közzé képzési szolgáltatások igénybe vételére. Ezek alapján a következő feladatokra juthat

pénz az uniós támogatásból: emberek vezetése tréningre, amelyhez írásbeli kommunikációs készségfejlesztés és mesterkurzus tartozik. El lehet még sajátítani korszerű menedzsmenttechnikákat, részt lehet venni tanulási és tanítástechnika-tréningen, de lehetőség nyílik önismereti, önmenedzselési és konfliktuskezelő gyakorlatokra is. Erre valóban kell az állami támogatás...

Nem példa nélküli, hogy tökeerős multinacionális nagyvállalatok jutnak hozzá a Magyarországnak biztosított európai uniós forrásokhoz, amelyeknek főként a felzárkózást, a hazai cégek megerősítését kellene szolgálniuk. A Coca-Cola HBC Magyarország Kft. 2007-ben és 2008-ban is félmilliárd forintot nyert az Új Magyarország fejlesztési terv keretéből termékfejlesztésre, technológia-korszerűsítésre. A Nemzeti és az Új Magyarország fejlesztési terv pályázataiból a bankszektor is szépen gyarapodott, támogatást kapott például az MKB Bank, a Citibank, a Commerzbank, a Raiffeisen Bank, valamint a Budapest Hitel és Fejlesztési Bank is.

SOHA TÖBBÉ HIROSHIMÁT!

1945. augusztus 6-án az Amerikai Egyesült Államok ledobta a világ első atombombáját Hiroshimára.

140 ezer ember azonnal meghalt, a többiek pedig később, a sugárzás okozta betegségek következtében.

SOHA NE FELEJTSÜK EL AZ AMERIKAI BARBÁRSÁGOT!

EMLÉKEZZÜNK EGYÜTT AZ ÁLDOZATOKRA!

2001. augusztus 6-án, szombaton délelőtt 11 órakor találkozunk a Szabadság téri Reagan-szobornál!

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.